

Det 'primære aksiom'¹

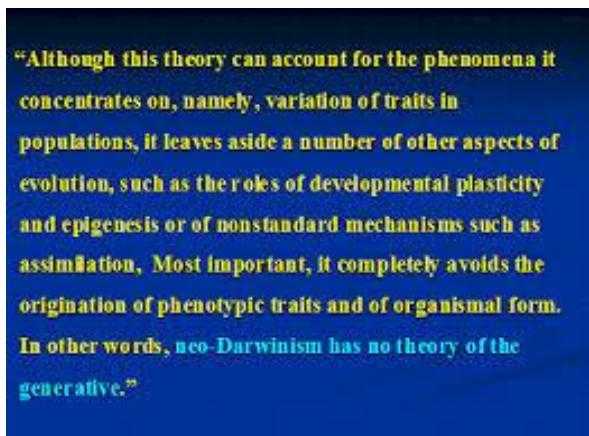
Innledning

Moderne tenkning sentrerer rundt premisset at mennesket bare er et produkt av meningsløse naturlige prosesser (ikke-styrt evolusjon). Om den tar denne utbredte doktrinen til sin logiske konklusjon, impliserer det at vi bare er meningsløse beholdere av molekyler, og at i siste omgang er det ingenting som betyr noe. Om den er feilaktig, har denne doktrinen vært av de mest lumskt svikefulle, som mennesker noen sinne har fremsatt. Om den er sann, er den fremdeles meningsløs, i likhet med alt annet. Hele tanke-systemet innen dagens 'intelligentsia', er bygd på et ideologisk fundament av ikke-styrt og hensiktsløs neo-darwinistisk evolusjon.

Neo-darwinismen bygger på hva vi her vil kalle det 'Primære aksiom'. Det innebærer at mennesket bare er et produkt av tilfeldige mutasjoner samt naturlig seleksjon. Innen akademia er det 'Primære aksiom' universelt undervist, og nesten universelt akseptert. Det er ett konstant deklamerende mantra, som gjentas i det uendelige på hver høyskole og universitet. Det er vanskelig å finne professorer som er villig til å vurdere, eller skulle vi si: våger å vurdere det 'Primære aksiom'. Om ungdom starter en realvitenskapelig utdanning i den tro at mer enn kjemi betyr noe for livet, vil sannsynligvis miste den troen under høyere utdanning. En kan undres om det ikke er underliggende grunn til en utbredt selvdestruktiv og selvnedsettende holdning vi sporer i dagens kultur.

Hva om det 'Primære aksiom' er feilaktig? OM det kunne vises, ville det få dyptgående virkning i vår kultur, og påvirke livene til millioner av mennesker. Det ville endre hele måte vi tenker om oss selv på. Forfatteren av denne boka jobbet med anvendt plante-genetikk i 30 år, og kom til å betvile det 'Primære aksiom'. Mens han ennå holdt på det 'Primære aksiom', gjorde han det lidenskapelig. Han hevder det er typisk for vitenskapsmenn. De investerer gjerne livet i arbeidet sitt, og føler ikke de kan være gode vitenskapsmenn om ikke arbeidet deres betyr noe (Selv om alt annet blir betydnings-løst om det 'Primære aksiom' holder mål; oversettters kommentar).

Slik sett er alle vitenskapsfolk 'vitenskapelige skjeve', noe få innrømmer. Om ingenting (annet) betyr noe, er det kanskje lettere å la skjevhet i grunnlag føre til en dogmatisk holdning angående oppfatninger. Men man har rett til egne oppfatninger, men

Bilde 1 Begrenset gyldighet for teori en Fra: <http://genesisanddarwin.com/ch9.htm>

¹ Fritt etter: 'Genetic Entropy & the Mystery of the Genome; Dr. J.C.Sanford; FMS Publications

ikke til egne data. Den universelle naturen til vitenskapelig skjevhet (bias), er grunnen til at eksperimenter kontrolleres og at det utføres doble blind-test eksperimenter i forskning. I tillegg ville nok flere tjene på å stadfeste sine begrensninger, og at de faktisk kan ta feil -noe svært få gjør. Flere kan også disiplinere sin personlige vitenskapelige fanatisme, og respektere andres gode argumenter selv om de strider mot egne, noe som er enestående sjeldent. Vi kan også streve etter å bevare akademisk frihet, ved å tillate andre å være uenige med oss, selv om vi er overbevist om at de tar feil. I forbindelse med det 'Primære aksiom', er det meget sjeldent det forekommer.

Det å åpenlyst innrømme 'vitenskapelig skjevhet' (bias), er noe meget få gjør -kanskje fordi alle er det (oversettters kommentar) For å klargjøre motivet til denne forfatteren, var det å kommunisere hva han mente var sant, basert på årelange studier i anvendt plante-genetikk. Det er det beste motiv for alle ærlige vitenskapsfolk. Ofte kan andre motiv være avgjørende i sammenhengen: det kan være ønske om å beholde sitt arbeid, eller øke lønna. De kan hige etter akademiske utmerkelse eller prestisje fra sine veiledere. Forfatteren av det som her er skrevet, har ønsket alle disse tingene, men han forventer at det motsatte kan inntreffe etter å skrive det han har gjort her. Han skriver om det han har kommet til å erkjenne er falskt, og som må avsettes før andre modeller seriøst kan vurderes. Det ville kunne åpne døren for nye hypoteser, og være en stor hjelp for vitenskapen i sin søking etter sannhet.

At vitenskapen som beskrives her kan ha betydelige filosofiske og religiøse implikasjoner, som er det samme som kan sies om neo-darwinismen og andre vitenskapsfolk sitt arbeid. Men slike implikasjoner er ikke emnet for boka som det her oversettes fra. Bokas målsetting er strengt vitenskapelig, og annet vil evt. bare kommenteres i forbifarten. Den er skrevet for å besvare det teknisk-vitenskapelige spørsmål: 'Er det Primære aksiom sant?' Mulige filosofiske implikasjoner kan ikke ærlig benyttes som argument for eller mot gyldigheten av aktuelle vitenskap. Om vi ærlig søker sannheten, må vi være villig til å gå dit bevisene leder. Det er essensen i den vitenskapelige metoden.

Forfatteren av boka det oversettes fra her begynte på slutten av sin vitenskapelige karriere å betvile det Primære aksiom. Han visste at oddsene ville være høye, om han gikk mot 'den mest hellige ku' innenfor moderne akademier. Selv om han hadde oppnådd betydelig suksess innenfor anvendt genetikk (i forhold til planter), betød det at han måtte trå ut av sin lille nisje, og i verste fall utstøtning fra den akademiske verden. Han måtte begynne å

Bilde 2 Opprinnelig var darwinismen For vitenskapelig-ytringsfrihet http://www.evolutionnews.org/2013/02/looking_forward069071.html

studere det han hittil hadde akseptert i tro, selv om han forventet å kjøre hodet i veggen. Til sin overraskelse oppdaget han at den tilsynelatende 'store og uangripelige festningen' som er bygd opp omkring det Primære aksiom, i virkeligheten var et korthus. I virkeligheten er det Primære aksiom en ekstremt sårbar teori, nesten umulig å forsvare. At det synes uovervinnelig skyldes hovedsakelig aggressivt snakk, røyklegging og lufthildringer. En vesentlig del av det som holder aksiomet stående, er en nesten mytisk tro som de 'sanne troende' har på 'allmakten til naturlig seleksjon'.

Videre begynte forfatteren å se at denne dyptliggende tro på naturlig seleksjon, typisk var koblet med en ideologisk hengivelse til noe som fungerer som religion. Forfatteren følte at han kunne stå i fare for å fornærme religionen til mange mennesker! (Oversetterens

merknad: Slik kan det også føles i Norge når ID en sjelden gang får framtre i media). Å spørresette det Primære aksiom krevde at forfatteren gjennomgikk det han trodde han visste om genetikk. Det var en smertefull del, da dyptliggende tankemønstre vanligvis endres veldig sakte. Det han til slutt erfarte var en fullstendig omstyrting av hans tidligere forståelse. Flere års kamp resulterte i en ny og sterk overbevisning om at det Primære aksiom avgjort var feilaktig. Det var en innsikt som fylte ham både med oppmuntring og frykt. Han visste han hadde en moralsk plikt til åpent å utfordre denne hellige kua, men fryktet den intense ringeakten akademiske kolleger ville vise ham, samt intens opposisjon fra andre 'høyere kretser'.

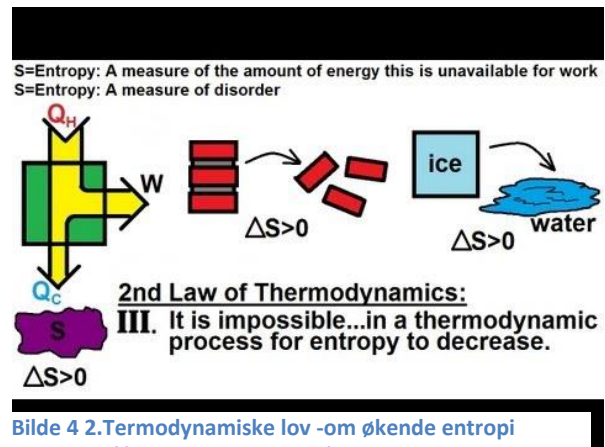
Om det Primære aksiom er feilaktig, så har det en overraskende og meget praktisk konsekvens: Om det overlates kun til naturlige krefter, så vil menneskelig genom irreversibelt degenereres over tid. Langvarig genetisk stabilitet er kun mulig om det er noen ukjent og fundamental kraft som motvirker det forfatteren vil kalle genetisk entropi.

Entropi og termofysikkens 2. lov²

Termofysikkens 2. lov kan formuleres på ulike måter. Clausius klarte i 1864 å finne en slik formulering av loven ved å innføre en ny størrelse som han kalte entropi (fra gresk en = indre og trope = forandring). Termofysikkens 2. lov uttrykt med størrelsen entropi kan uttrykkes:

Bilde 3 Forfatter og forsker John C. Sanford Fra: <http://www.educatetruth.com/featured/dr-john-sanford-lectures-on-inevitable-genomic-deterioration/>

² Fra: <http://fysikkforkurs.cappelendamm.no/binfil/download.php?did=73751>

Den samlede entropien for et system og omgivelsene øker i alle naturlige, dvs. irreversible, prosesser. Om vi kaller endringen i entropien til et system for ΔS sier Termofysikkens 2. Lov at $\Delta S_{\text{system}} + \Delta S_{\text{omgivelser}} > 0$

Loven har en annen form enn vi er vant til: andre lover er likheter mellom størrelser. Termofysikkens 2. lov derimot er en ulikhet. Den sier at entropien i universet øker. Denne loven er da den eneste grunnleggende fysikkloven som setter oss i stand til å avgjøre hvilken retning en prosess går.

Siden boka det oversettes fra ble skrevet (2006/08) er det publisert en serie med dramatiske nye utviklinger. Det inkluderer bl.a. den ikke-lineære natur ved genomet, poly-funksjonell natur ved hver nukleotid, at genomet koder for mye mer informasjon enn det som tidligere var tenkt mulig, herunder bortfall av prinsippet om 'søppel-DNA'.

Hvor kommer genomet³ fra?

En organismes genom er den totale sum av alle dets genetiske deler, inkludert dets kromosomer, gener og nukleotider. Et genom er som en instruksjonsmanual som spesifiserer en spesiell livsform. Det menneskelige genom er lik en manual som instruerer menneskelige celler å være menneskelige celler og menneskelig kropp å være en menneskelig kropp. Det finnes ikke noe menneskelagd informasjonssystem, som kan sammenlignes med det enkleste genom i kompleksitet (og spesifisitet - oversettelsens tilføyelse). Det er likevel mulig at det enkleste genom kan være på størrelse med informasjonen knyttet til en romferje(?)

Aristotle:
"What does it mean to be a good person?"

Descartes:
"What does it mean to be?"

Nietzsche:
"What does it mean?"

Bertrand Russell:
"What does 'it' mean?"

C.S. Lewis:
"What does it?"

Lil Jon:
"What?"

Så langt har vi bare oppdaget den 1. dimensjonen i denne 'manualen for livet': en lineær sekvens av fire slags ekstremt små molekyler, kalt nukleotider⁴.

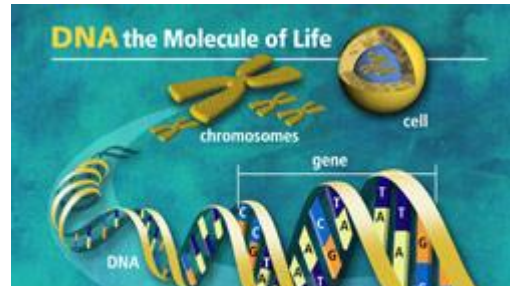
Bilde 5 Anvendelse av 2. Term. lov på genom

Disse små molekylene utgjør enkelt-trinnene i den spiralformede strukturen til DNA. Disse molekylene er bokstavene i den genetiske koden, og vises som T, A, G, og C. Disse bokstavene er satt sammen lik en lineær tekst, og utgjør bokstavene i 'instruksjonsmanualen'. Små opphopninger eller temaer av disse bokstavene utgjør ordene i 'manualen'. Disse kombineres for å danne gener, avsnittene i manualen. Disse igjen kombineres for å danne kromosomer, kapitlene i manualen. Kromosomer kombineres for å danne celler bindene (volum), mens genomet utgjør hele biblioteket.

³ <http://no.wikipedia.org/wiki/Genom>

⁴ <http://no.wikipedia.org/wiki/Nukleotid>

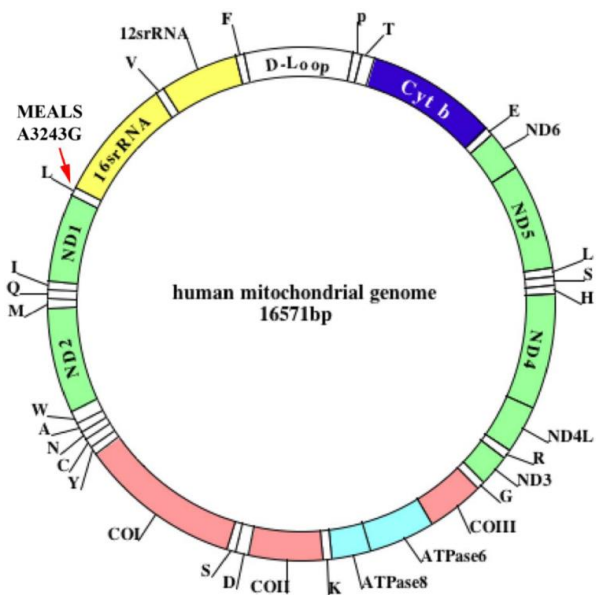
Et komplett menneskelig genom består av ca. 3,1 milliarder individuelle bokstaver. Av dette genetiske biblioteket kreves bare en liten del for å kode de ca. 100.000 proteinene som menneskekroppen består av, samt et utalt antall av funksjonelle RNA-molekyler funnet i cellene våre. Hver av disse proteinene og RNA-molekylene er i all vesentlighet miniatyr-maskiner, hver med hundrevis av komponenter, og med sin egen utsøkte design og funksjonalitet. Men genomets lineære informasjon, tilsvarende mange sett av de største leksika, er ikke tilstrekkelig for å forklare livets kompleksitet.

Bilde 6 Sammenheng DNA-Celle Fra: <http://www.truthnet.org/Christianity/Apologetics/Evolutiontrue4/>

Så fantastisk som all denne sekvensielle informasjonen er, så er den kun 1.dimensjon av kompleksiteten innenfor genomet. Genomet er ikke bare en komplekst sammensatt sekvens, det innehar multiple lineære koder, som overlapper og konstituerer et overmåte sofistikert informasjonssystem, og virkeliggjør hva som kalles for datakomprimering. I tillegg er genomet fullt av talløse looper og grener, lik et flyttdiagram til data-program. Det har gener som regulerer gener, som regulerer gener. Det har gener som 'senser' endringer i bevegelseskomplekse kaskader av begivenheter som kan respondere på stikkord fra omgivelsene. Noen gener er aktive i å re-arrangere seg selv, eller ender og metylere andre gen-sekvenser. Det innebærer en dynamiske endring av instruksjonsmanualen.

Endelig er det god dekning for at DNA kan foldes i to og tre-dimensjonale strukturer, slik som proteiner og RNA. Slik folding synes å kode for høyere nivåer av informasjon. Inni celle kjernen, er det grunn til å tro at det er spesielle tre-dimensjonale oppstillinger av DNA, der 3-D arkitekturen kontrollerer høyere ordens biologiske funksjoner. Konklusjonen blir: genomets instruksjonssett er ikke ett enkelt, statisk, lineær sammensetning av bokstaver. Men den er dynamisk, selvregulerende og multi-dimensjonal. Genomets høyeste nivåer av kompleksitet og samhandling er trolig utenfor rekkevidde for vår forståelse. Likevel kan vi erkjenne at dette høyere ordens informasjonsnivå må eksistere. Så, mens den lineære informasjonen i genomet er begrenset, må den ikke-lineære være mye, mye større i volum. Gitt den uovertrufne kompleksiteten ved livet, må dette nødvendigvis være sant.

Bilde 7 Menneskelig genom ordnet cyklisk Fra: <http://www.mdpi.com/1424-8247/4/3/429>